

[Anne Grete Holmsgård]

se, så svarede allerede daværende socialminister Erling Jensen i maj måned 1979, at der var indledt forhandlinger med undervisningsministeriet og indenrigsministeriet med henblik på at komme til en afklaring af de eksisterende ordninger, og det er temmelig lang tid siden.

Jeg vil gerne have, at ministeren kommer med en lidt nærmere præcisering af, hvornår »hurtigst muligt« er i denne forbindelse. Der eksisterer en lang række skolepasningsordninger med elendige forhold, og de har nu eksisteret i mange år, i hvert tilfælde en stor del af dem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 152

16) Til *socialministeren* af:

Tyroll (VS):

»Vil ministeren tage initiativ til at sikre, at arbejdsministerens forsøg på at skabe et pres på kommunernes administration af bistandsloven gennem at fratage arbejdsløse med børnepasningsproblemer understøttelse ikke kan føre til økonomisk tab for de arbejdssøgende?«

Skriftlig begrundelse

Så sent som i spørgetiden den 14. november 1979 fastholdt arbejdsministeren intentionerne om at presse kommunerne til at klare arbejdsløses børnepasningsproblemer gennem børnepasningscirkulæret. Arbejdsministeren sagde bl. a., at arbejdsløshedskasserne vurderer det sådan, at de nye regler betyder, at presset i de enkelte kommuner er blevet betydelig større. Han henviser til den regel, som arbejdsministeriet har fået sat ind, om, at der skal gives en vis henstand i form af nogle dages varsel før overtagelse af et ledigt job.

Arbejdsministeren hævdede, at dette bevirkede, at det ikke blev det enkelte medlem af A-kassen, der kom til at betale. Tværtimod skulle det enkelte medlem holdes skadesløst.

Nu meldes der om planer i Københavns kommune om at fratage gifte kvinder bistandshjælp i tilfælde af børnepasningsproblemer.

Tyroll (VS):

Det er jo en argumentation, som arbejdsministeren har lagt frem gang på gang i forbindelse med det børnepasningscirkulære, der er indført som en konsekvens af rådighedsbegrebet i arbejdsløshedslovgivningen, nogle ting, som vi mener skal fjernes. Men det er ikke desto mindre det, arbejdsministeren vil bruge, når det drejer sig om at administrere på dette område.

Den rigtigste løsning ville være, at socialministeren sikrede det nødvendige antal daginstitutioner i kommunerne, og at rådighedsbegrebet i arbejdsløshedslovgivningen og den administrative udlægning i børnepasningscirkulæret blev afskaffet.

Når vi ser på, hvad der er konsekvenserne af disse ordninger, så forekommer det mig forrykt, at forældre og pædagoger skal slås mod overbelægning af daginstitutioner, der er til skade for børn og pædagoger, mod udelukkelse af de arbejdsløses børn fra daginstitutionerne, mod planen om at presse kvinderne ud af arbejdsmarkedet ved hjælp af alternativt at udbetale mødeløn for pasning af egne børn i hjemmet, mod fjernelse af gifte kvinders mulighed for at modtage bistandshjælp ved børnepasningsproblemer og mod fratagelse af arbejdsløshedsdagpenge som følge af børnepasningscirkulæret. Det er jo de konsekvenser, vi har set der har været som følge af det pres, som arbejdsministeren hævder skulle opstå på kommunerne for at ændre administrationen på dette område. Det vil sige, at det er et forsøg på at presse disse problemer over til at blive et økonomisk tab eller andre former for tab for den enkelte ved at blive presset ud af arbejdsmarkedet osv.

Hvis der blev foretaget de ændringer, som jeg nævnte, så ville det betyde, at det ikke var nødvendigt for Forældrenes Landsorganisation eller enkelte forældre at føre retssager mod kommuner, der ikke overholder bistandsloven. Det ville heller ikke være nødvendigt for f. eks. kampagnegrupper fra arbejdsløshedsmarchen at føre kamp mod børnepasningscirkulæret og dets konsekvenser, sådan som de ellers gør det i disse dage. Derfor er jeg meget indstillet på at høre, hvad socialministeren vil foretage sig i disse sager.

Socialministeren (Ritt. Bjerregaard):